

Το ΑΣΤΥ από τὸ παρόντος φύλλου θὰ πωλῇ-
ται εἰς τὰς ὁδοὺς

ΠΡΟΣ 20 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ

Ἡ αὐξήσις αὕτη τῆς τιμῆς τοῦ δὲν γίνεται αὐθαίρε-
τως, δι' ἐνὸς ἡμῶν οὐκ αἰσίου, χάριν κερδοσκοπίας. Εἶνε
μέτρον ἐπιβλαβόμενον ἐκ τῆς ἀναποδράστου ἀνάγκης τῶν
πραγματιῶν. Ἦδη ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐμφανίσεως ἀ-
ναγκάζομενοι νὰ πυριζώμεθα τὰ πλεῖστα τῶν πρὸς ἐκδοσιν
αὐτοῦ χρεωδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς δεινὴν περιστάμεν
ἀπορίαν. Νῦν δὲ ὅτε ἐκ τῆς πείρας ὁδηγηθέντες ἀπεφασί-
σαμεν νὰ εἰσπαράγωμεν εἰς τὸ φύλλον πάσας τὰς ἐφικτὰς
βελτιώσεις, ἐπακισθητῶς αὐξάνοντες τὰ εἰκονογραφικὰ μέρ-
ος, ὥς ἐκ τοῦ παρόντος φύλλου ἐμφαίνεται, καὶ νέας ὑφι-
στάμενοι δαπάνας, νῦν δὲ ὅτε ὡς ἐκ τῆς καταπληκτικῆς
διαφορᾶς τοῦ νομίματος ἐπῆλθεν ἀνωμαλίᾳ καὶ κλονι-
σμός εἰς πᾶσαν συναλλαγὴν, τὸ μέτρον τῆς αὐξήσεως τῆς
τιμῆς ἐθεωρήθη ἀναπόφευκτος ὅρος διὰ τὴν ὑπαρξίν καὶ
εὐόδωσιν τοῦ φύλλου ἡμῶν. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ἐπωφελή-
θημεν πρὸς δημοσίευσιν τοῦ παρόντος θεσπίσματος μὲν
τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελεῖ τὸ κοινόν
ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ φορολογικοῦ προγράμματος τῆς
κυβερνήσεως. Ὡς ὁ κ. Τρικούπης διακηρύττει ὅτι διὰ νὰ
ὑπάρξῃ Ἑλλὰς πρέπει ὁ λαὸς νὰ ὑποστῇ καρτερικῶς τὴν
θυσίαν τῶν φόρων, οὕτε καὶ ἡμεῖς ἐν εἰλικρινείᾳ λέγομεν
ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸ κοινόν ὅτι ἐὰν ποθῇ τὴν ὑπαρξίν
καὶ τὴν εὐδοκίμησιν τοῦ φύλλου ἡμῶν, ἐὰν θεωρῇ αὐτὸ συν-
τελεστικόν εἰς τὴν καθόλου πρόοδον τοῦ τόπου, ὀφείλει ἀ-
γογγύστως νὰ ὑποστῇ τὴν μικρὰν καὶ ἀσήμαντον δι' ἑκα-
στον τῶν ἀναγνωστῶν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ. Ἀγνοοῦμεν
τί θ' ἀπαντήσῃ ὁ λαὸς εἰς τὸ φορολογικὸν πρόγραμμα τῆς
κυβερνήσεως, εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι τὸ κοινόν δὲν θέλει
παύσῃ παρέχον εἰς τὸ "Ἀστυ τὴν ὑποστήριξιν ἣν εὐμενῶς
παρέσχευεν εἰς αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ.

Ἄλλως τε ἡ μικρὰ αὕτη αὐξήσις ἐκρίθη ἀναγκαίᾳ καὶ
δι' ἕτερον λόγον ἐπίσης δίκαιον, τοῦτέστι ὅπως ὑπάρχῃ ἀ-
ναλογία μεταξὺ τῆς τιμῆς τοῦ φύλλου καὶ τῆς τιμῆς ἣν
πληρώνουσιν οἱ συνδρομηταί, πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ φύλ-
λον θὰ διανέμηται ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου ἐκτατυπωμένον,
ὅπως πάντοτε ὑπάρχῃ διαφορά τις ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΘΗΡΕΣΙΑ

Ἡ εἰς τ' Ἀνάκτορα ἀπὸ τινος φιλοξενουμένη πριγκίπισσα
Θηρεσία Καρλόττα - Μαριάννα - Αὐγούστα ἐγεννήθη τὴν
30/12 Νοεμβρίου 1850. Εἶνε θυγάτηρ τοῦ νῦν ἀντιβασι-
λέως τῆς Βαυαρίας Λουϊτπόλδου καὶ τῆς πριγκίπισσας Αὐ-
γούστης, Ἀρχιδουκίσσης τῆς Αὐστρίας καὶ θυγατὶς τοῦ ποτὲ
Μεγάλου Δουκὸς τῆς Τυσκανίας Λεοπόλδου τοῦ Β'. Ἡ ἡγεμονίς
αὕτη διακρίνεται διὰ τῶν εὐγενῶν ἐκείνων προτερημάτων
τῆς διανοίας καὶ τῆς ψυχῆς, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουσι τὴν
μεγαλοπρεπῶς φιλόκλον καὶ φιλοπρόδον γενεάν τῶν Βι-
τελσβάρων. Μετέχει τοῦ θείου πυρός τοῦ μεγαλεπήθλου
αὐτῆς πάππου Βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου, ἐκ τῶν
μαγικῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου ἐξῆλθε πλήρες καλλιτεχνικοῦ
καλλὺς τὸ Μόναχον, ὅπως ἄλλοτε αἱ Ἀθήναι ἐκ τῶν χει-
ρῶν τοῦ Περικλέους. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπίσκεψις αὐτῆς μετὰ
συμπαικτῆς ἡκούσθη ἐν Ἑλλάδι. Ἡ συμπάθεια αὕτη εἶνε νέα

ἀπόδειξις τῆς εἰς τὰ βάθη τῆς ἑλληνικῆς συνειδήσεως πε-
ρισωθεῖσης εὐλαθείας πρὸς τὴν μνήμην τῶν κοιδίμων Βα-
σιλέων Ὁθωνος καὶ Ἀμαλίας.

Ὅσοι ἔχουσιν τὸ εὐτύχημα νὰ πλησιάζωσι τὴν Πριγκί-
πισσαν Θηρεσίαν, διατελοῦσιν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μαγείας,
τῆς ἀπαρχμύλλου ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς θελκτικότητος τῶν
τρόπων τῆς. Οὐμλεῖ δὲ εὐχερῶς τὴν ἑλληνικὴν, κατὰ τύπον
μᾶλλον ἀρχαίζοντα. Κάτοχος ἐξόχου παιδείας, ἐκκλιέρ-
γησε μάλιστα τὴν ἀρχαιολογίαν.

Ἄλλ' ἡ παρουσίᾳ τῆς Πριγκίπισσας Θηρεσίας τῆς Βαυα-
ρίας ἐν τῇ Αὐλῇ τῶν Ἀθηνῶν δίδει χώρον εἰς σκέψεις φι-
λοσοφικὰς ἀξίας νὰ σημειωθῶσιν. Ὡς γνωστόν, ἡ Πριγκί-
πισσα Θηρεσία εἶνε πρώτη ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεψιᾶ τοῦ ἀιμνή-
στου Βασιλέως Ὁθωνος. Εἶνε δὲ θυγάτηρ τοῦ Πρίγκιπος
Λουϊτπόλδου, ὅστις ἦτο προσωρισμένος νὰ διαδεχθῇ τὸν Βα-
σιλέα Ὁθωνα ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου. Φιλοξενεῖται δὲ
ἤδη ἐν τῷ παλατίῳ ἐκείνῳ τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον ἐκτι-
σεν ὁ προμνησθεὶς πάππος αὐτῆς. Τὸ παλάτιον τοῦτο εἶδεν
ἐν χρονικῷ διαστήματι ὀλιγωτέρῳ τῆς ἡμισείας ἐκατοντα-
ετηρίδος πικρίλα καὶ περιέργου γεγονότα, ὧν τὴν ἀνάμνη-
σιν ζωηρῶς προκαλεῖ ἡ ἐν αὐτῷ παρουσίᾳ τῆς Πριγκίπισσας
Θηρεσίας. Τῷ 1858 διὰ σειρᾶς ἐορτῶν εἰς ἃς ἀντεπροσω-
πεύοντο δι' ἐκτάκτων ἀπεσταλμένων οἱ πλεῖστοι τῶν μο-
ναρχῶν τῆς Εὐρώπης, ὁ Βασιλεὺς Ὁθων ἐπανηγύρισε μετὰ
τῆς σιπτῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα
τῆς εἰς τὸ Ναύπλιον ἀποβάσεως αὐτοῦ. Ἐὰν τις τότε τὴν
μαντικὴν ἐπαγγελλόμενος ἤθελεν εἶπῃ πρὸς τὸ δίκαιος ὑ-
περήφανον ἐκεῖνο βασιλικόν ζεῦγος, ὅτι μετὰ παρέλευσιν
ἄλλων ἀπὸ τότε εἰκοσιεννέκ ἐτῶν θὰ ἐφιλοξενεῖτο ἡ μικρὰ
ἀνεψιᾶ τῶν Θηρεσίᾳ ἐν τῷ ἰδίῳ ἐκείνῳ παλατίῳ παρ' ἄλ-
λης δυναστείας, ἤθελε βεβαίως θεωρηθῇ παράφρων ὁ ἀπαί-
σιος μάντις. Ἄλλ' ἔτι μεγαλειτέρα θὰ ἦτο ἡ κατάπληξις
τῶν Βασιλέων μὲν ἐκείνων, ἐὰν ὁ μάντις τοῖς ἔλεγεν ὅτι
ἡ Βασιλισσα ἡ μέλλουσα νὰ φιλοξενήσῃ τὴν Θηρεσίαν
τῶν θὰ ἐπρέσβευε τὴν θρησκείαν τῶν ὑπηκόων τῆς καὶ θὰ
ἦτο μήτηρ Διαδόχου τοῦ ἑλληνικοῦ Στέμματος φέρουτος τὸ
ὄνομα καὶ τὸ Λαβάρον τοῦ τελευταίου τῶν Αὐτοκρατόρων
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Σημειωτέον, ὅτι ἀκριβῶς κατὰ
τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνεζητεῖτο ἐκ νέου ἐν τῷ ἑλληνικῷ
τύπῳ τὸ πολυθρύλητον καὶ ἀνεξάντλητον ἐπὶ τῆς πα-
ρελθούσης δυναστείας ζήτημα τῆς ὀρθοδόξου διαδοχῆς.

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1859 ἐφιλοξενήθησαν ἐπὶ τινὰς ἐβδο-
μάδας ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Ἀθηνῶν, ὁ πκτήρ τῆς Βασι-
λίσσης ἡμῶν Ὀλγας μετὰ τῆς συζύγου τοῦ Μεγάλου Δου-
κίσσης Ἀλεξάνδρας καὶ τοῦ ἐπταετοῦς υἱοῦ τῶν Νικολάου.
Ὅργανά τινος τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου ὑπεδείκνυν τὸν μικρὸν
Νικόλαον ὡς καταλλήλῳ διαδοχῶν τοῦ ἑλληνικοῦ θρόνου
καὶ συνεβούλευον τὸν Βασιλέα Ὁθωνα νὰ υἱοθετήσῃ αὐ-
τόν. Τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἔτρεχεν
εἰς τὴν βωσσικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου ὅ-
πως ἴδῃ λειτουργομένους ὀρθοδόξους ἡγεμόνας, ὥστε
πρῶτον εἰς νεκρὰνάστασιν τινος μαγικῆς τῶν Βυζαντι-
νῶν Βασιλέων τοῦ μετὰ πάροδον τετρακοσίου ἐξ ἐτῶν ἀπὸ
τῆς εἰσβολῆς τοῦ Μωάμεθ Β' ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγ. Σοφίας.
Ὁ δὲ Μέγας Δούξ Κωνσταντῖνος ἀνησυχῶν τότε μὴ παρε-
ξηγηθῇ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πολιτικολόγων καὶ ὑπὸ τινων
εὐρωπαϊκῶν μυστικισμῶν ἢ ἐνταῦθα ἐπίσκεψίς του,
ἐξεφράσθη ὅτι προσέχει μὴ ἀκουσίως εἶπῃ ἢ πράξῃ τι δυ-
νάμενον νὰ βλάψῃ τοὺς φιλοξενούντας αὐτὸν Βασιλεῖς. Ἐν-
νέκ δ' ἔτι ὕστερον, τῷ 1868, ἐπανελθούσα εἰς Ἀθήνας ἡ
Μεγάλη Δούκισσα Ἀλεξάνδρα, ἐδάπτισεν ἐν τῷ μητροπολι-